

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografa:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Soritori nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimet.

INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiune în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schale, Rudolf Mosse, A. Oppel;
Nachfolger; Anton Oppel & J.
Linsmayer, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat;
în București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roum-nie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.

Prețurile inserțiilor: o serie
garmond pe o colonă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 90 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” iese în ziua care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
la administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul I:
I. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 62.

Brașov, Vineri, 18 (30) Martie

1894.

Kossuth și Bărnuțiu.

II.

Brașov, 17 Martie v.

Mai este oare nevoie să deschidem cartea istoriei, ca să cunoștem idealul și ținta lui Kossuth ca om politic? Nu se reflectează oare ați în fiară vorbire și scriere maghiară ideile lui, aspirațiunile lui și scopurile lui?

Și ca să cunoștem adevărata însemnătate a reformelor lui dela 1848, mai este oare de lipsă să răsfoim prin colecția legilor aduse atunci la îndemnul și cu conlucarea lui? Nu este de ajuns să primim la legile de ați, cari se întemeiază în legile de atunci și să cumpănim efectul lor real, ce se manifestă în viața noastră zilnică?

Omagiile, ce se aduc ați din partea tuturor Maghiarilor rămășițelor pământesci și memoriei lui Kossuth, nu sunt numai un simplu act de pietate și de venerațiune față de acest bărbat renumit al lor, ci sunt mai mult, sunt expresiunea identității cugetării și a sântimintelor lor cu cugetarea și sântimintele lui, sunt o dovadă vă, că școala naționalistă a lui Kossuth a ajuns să predomină ați toate spiritele în sinul poporului maghiar.

Și această școlă stă, în scopurile ce le urmărește, în diametrală opozițiune cu școala naționalistă a lui Bărnuțiu. Tristele evenimente din anii turburătorilor și experiențele făcute în acești 45 de ani din urmă o dovedesc destul de viu și elocuent.

Astăzi stăm aproape tot acolo în ce privește raporturile noastre naționale cu Maghiarii, unde am stat la 1848 și decât Bărnuțiu ar eși din mormânt și ar mai rosti încă odată înaintea obștei românești epocalul său discurs, ținut în memorabila adunare națională dela 3/15 Maiu

1848, el ar fi ascultat cu același interes și cu aceeași atențiune încordată, cu deosebire numai, că ați cuvintele lui ar fi mai mult pătrunse și înțelese după pățaniile din ultimele decenii.

„De este vr'un Român aici de față”, — dicea Bărnuțiu în acel discurs — care n'ar fi cetit Gazeta de Peșta, pentru acela mai repetez, că de când încep a eși astăzi gazeta, redactorele ei Ludovic Kossuth strigă neincetat cu versul tunetului cătră toți Ungurii: „să ne grăbim, să ne grăbim, să unghurim pe toți Românii și Slavii, că de nu perim!” In ce chip se repede un torrent din munte după frângere de nori, desrădăcină arborii, ucide omeni și vite, spală sântiminturi și sate, duce și răstornă tot: așa se repeși acest bărbat în contra națiunilor neunguresci.

Și torentul acesta a dus cu sine totă nobilimea și totă inteligența maghiară și o duce până în ziua de ați. Ore gazetele din Pesta cer și pretind astăzi alta, decât maghiarizarea? Nu este refrenul tuturor articulelor, că limba maghiară trebuie cu ori ce preț să se lătească peste tot și să stăpânească din palat până în ultima colibă a țeranului, căci așa o pretinde „idea de stat maghiar”?

Bărnuțiu a pătuns cu agera sa minte îndată, că statul, cum și-l închipuia și il voia Kossuth, avea să fiă mormântul naționalității poporelor nemaghiare.

„Vă întreb”, dice el, „au este aceea libertate, care legă onorile țării numai de o limbă în țera aceea, unde sunt mai multe limbi; au dreptate e aceea, care o face statul numai celor ce seiu unghuresce, lumina adevărată e aceea, dela care opresce statul pe toți cei ce nu seiu unghuresce? Eu dicit că acesta nu e libertate, nici dreptate, ci este o calamitate mare pe acele popore ne-

fericite, cari au cădută în astă grăpă întunecată, ce poartă nume de stat”.

Tot așa asemenea prevăd Bărnuțiu, că toate libertățile, ce le promitea Kossuth cu ai săi, nu puteau ave nici un preț pentru Români fără de recunoscerea naționalității lor, fără de libertate și drepturi naționale, ci avea să devină cu timpul chiar stricăciose pentru ei.

„Ce folos va ave națiunea română”, esclama Bărnuțiu, „de libertatea de tipar, când... decât va cuteza vr'un Român a apăra interesele națiunei sale, tiparul unghuresc il va nota înaintea lunei ca pe un criminal și județele il vor certa? Ce-i vor folosi ministrii cei responsabili ai națiunei unghuresci, care nu va suferi în sântul său nici un element străin neasemnat? ce-i vor folosi chiar și la acea întâmplare, când ar fi Români toți ministrii din Budapesta, decât aceștia nu înfățișează națiunea română și interesele ei? Apoi dieta cea anuală, au nu va fi aceea dieta țării și a națiunei unghuresci, legislativă persecutătoare și stingătoare de națiuni? Care Român poate crede, că dieta asta va purta grija pentru înflorirea Românilor prin cultura națională, când ni-o spun în față, că sub corona unghurescă nu pot fi mai multe națiuni?”

Eată de ce Bărnuțiu se opuse cu totă tăria sufletului său ca „Unghurii să facă țera unghurescă din pământul Ardealului”. Eată de ce dicea el, că în toate „libertățile unghuresci” nu se află nici măcar o singură libertate pentru Români, „pentru că a eșit sufletul din toate”, și că „așa și uniunea, omorându naționalitatea, scote sufletul din toate libertățile”.

Situația politică.

„Budapesti Hirlep” dela 28 Martie n. aduce următoarele informațiuni:

„Demonstrațiunile din Budapesta au fost primite și judecate și de cercurile curții și la ministeriul comun din Viena, foarte serios. Pe omeni îi cuprinse frica, mai ales pe cei din ministeriul de esterne, cari au calificat punerea în stare de asediu a miliței, și condamnă pe organele executiv, pentru că dispozițiunile de prisos au turburat situația politică esternă. Întreg aparatul ministeriului de esterne lucră acum, ca înaintea streinătății să reducă la adevărată lor valoare evenimentele din Budapesta, cărora pretutinden li-se atribue motive revoluționare. Astfel ministeriul austro-ungar de esterne crede ași susține poziția din punct de vedere al echilibrului europen și al triplei alianțe.

„În legătură cu această scire, ce o primim dela un isvor bine informat din Viena, am mai primit scire despre un Memorand, pe care l'a înaintat Weckerle monarhului în cestiunea Kossuth.

„În Memorandul acesta ministrul-șef Weckerle spune, că în toate împrejurările va reprezenta punctul de vedere al Majestății Sale în cestiunea Kossuth înaintea dietei și a țerei, până când monarhul o pretinde acesta dela el. La acesta se simte dator pentru încrederea, ce-a pus o monarhul în el. Totu-odată însă se vede nevoit a declara, că decât Majestatea Sa nu poate se primescă minimul cuprins în Memorand, decât imormentarea lui Kossuth pe cheltuiala statului, atunci cu acesta tot-odată își amână dimisia, fiind că nici convingerea lui individuală, nici punctul de vedere al posibilității, nu-i permit, ca să poarte și mai departe funcția de ministru-șef.

„La acesta regele — dicit cercurile informate — a răspuns în modul următor: „În afacerea acesta sunt de a se lua în considerațiune nu sentimentele mele personale, ci interesele monarhiei.”

„D-lu Weckerle asădără poate dice: „Mergu la Dános între boii mei.”

Sașii și deputații lor.

(Urmare)

Decă guvernul voiesce — continuă „Kronstädter Zeitung” — ca noi să credem

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

COMÓRA.

Povestire, de Emile Souvestre.

(4) (Urmare).

Impărțșirile unchiului deșteptaseră cu mult mai multe speranțe în inima lui Charles, decât ca el să fi putut dormi. El petrecu noptea într'o agitare teribilă, meditănd în ce chip ar pute el să câștige mai curând suma de lipsă, și făcându-și înaintea planuri cu privire la întrebuintarea fiitorei sale bogății; i-se părea ca lucruri aveau toate acele chimere, pe cari până atunci le inventase după plăcerea inimei sale.

Când în dimineața următoare Susana intră în odaia, el plecaseră deja la lucru.

Vincent, care observase mirarea tinerei fete, dădu din cap zimbindu, nu duse însă nimic. El impusese nepotului său tăcere și voia să o păstreze și el însuși. Afară de asta era încă a se vedea, decât Charles va fi constant în decisiunile luate.

Lunile prime au fost cele mai grele. Junele legător de cărți își însușise obiceiul, de cari la început înzadar își dă silința a se desbăra, fiind că lucrul neîntrerupt devenise pentru el aproape de nesuferit. El trebuia să renunțe acum la acea neconstanță capricioasă, care-i determinase până atunci purtarea lui; trebuie să învingă obosela și indispoziția, trebuie să reziste camerașilor săi de petrecere de mai înainte! Acesta, la început, i-a fost foarte greu. Curagiul său nu arare-ori șovăia, și el ajungea câte-odată la punctul de a recăde érași în disordinea de mai înainte, însă momentuositatea scopului, pe care voia să-l ajungă, îl împintea érași de nou. Când el îi aducea invalidului plata sa, care creștea din săptămână în săptămână, simția totdeauna indoindu-se speranțele sale, cari oțeau curagiul său: pentru că era totdeauna un pas mai aproape de țintă, deși acest pas era mic.

Din și în și însă munca îi devenea mai ușor. Omul sântăna cu o corabiă, ale cărei pânze sunt pasiunile: dați-le pradă vânturilor vieții, și omul sboră cu o iuțelă vertiginosă printre curenți și bănci

de nisip; lăsați-le însă să se fă aședate și întocmite de mintea sântosă, și atunci cursul va fi mai puțin periculos — și decât apoi în fine aruncați ancora obiceiului la punctul dorit, nu mai aveți de ce să vă temeți.

Așa o păși și tinărul nostru profesionist. Cu cât modul său de viață ajungea a fi mai regulat, luau și înclinările sale o altă direcțiune. Activitatea lui neîntreruptă, care-l ocupa ziua întregă, făcea ca siera repausul să-i pară cu atât mai dulce și lipsa camerașilor săi gălăgioși dedea societății unchiului și verișorei sale un interes cu totul necunoscut până atunci. Susana érași își recăstigase intimitatea ei prietinosă. Preocupată numai de Vincent și Charles, îi succese a transforma ori ce întâlnire într'o adevărată serbare. În fiă-care și ea strângea tot mai mult legătura de simpatie prin vre-o surprindere neașteptată, prin vre-o atențiune încântătoare, prin bucuria său senzațiune. Charles era foarte surprins a descoperi la verișora sa virtuți și calități eminente, pe cari nu avusese până atunci nici odată timp să le observeze. Pe nesimțite ea-i deveni tot mai

nedispensabilă. Fără să observe ținta aspirațiilor sale, se schimbă: speranța la câștigarea comorei promise de Vincent nu mai era singurul său motor, el cugeta acum în fiecare faptă a sa mai mult la Susana, el voia să câștige aprobarea ei, a ajunge demn de ea.

Intr'o sântă el se preumbla în sus și în jos, în mica odaia, pe când Vincent și Susana steteau la sobă și vorbeau. Ei vorbeau despre primul patron al lui Charles, care după o viață onestă și activă de treizeci de ani, voia să-și vândă legătoria sa de cărți, pentru ca cu bătrana lui soție să se retragă la țera.

— „Aceștia sunt doi omeni, cari au știut să-și câștige raiul pe pământ”, duse bătrânul soldat. „Ei au trăit totdeauna în bună armonie, totdeauna în voia bună, totdeauna la lucru.”

— „Da, da”, observă Susana cu un ton convins, „cei mai bogăți ar pute învidia pe acești doi pentru sântea lor.”

Charles, care în acest moment ajunsese în preumblarea sa tocmai în dreptul tinerei fete, se opră dintr'odată.

în bunăvoința manifestată față de poporul nostru, și să credem într-o întorcere a opiniei publice, atunci n'ar fi permis să se întâmple cașuri de acele, ca persecuțiile învățătorilor din Bistrița, cari au fost d'or aprobate de întreaga opinie publică; și dacă s'au întâmplat numai din prea mare zel șovinist al ôre-carui organ al guvernului, setos de gloriă, atunci guvernul trebuia numai decât și în modul cel mai precis, să desavueze pe acest funcționar și să-i designeze un alt teren de activitate. Dacă acesta nici până acum nu s'a întâmplat, acum, când deputații noștri apasă în cumpănă, când au lipsă de ei, ca de pâinea de toate zilele, atunci ce vom pute aștepta, când odată maurul își va fi împlinit datorința? Și dacă nici chiar forța referințelor politice n'a putut îndupleca pe guvern pentru o manifestare fațșă, nu de bunăvoință, ci de dreptatea cea mai primitivă; dacă mai încolo, în casă când, existând această bunăvoință, s'eu să dicem dispozițiune pentru dreptate, această bunăvoință modestă de aceea n'a cutezat să iasă la lumină, pentru-că se temea de opinia publică ce se pretinde, că s'ar fi întors în favorul nostru, atunci credem a ne fi d'or permis, de a ne îndoi în clarificările deputaților noștri, și chiar a constata, că din „susu“ nu întimpinăm bunăvoință și că întreaga opinie publică maghiară este în contra noastră.

Mai pôte fi mirare d'or, dacă și în cercurile noastre, cu toate temerile mari sulevate și la locul acesta (Kronstädter Zeitung) totă mai multă se ventilă idea de unire cu celelalte naționalități ale Ungariei, pentru scopul de a ne apăra principiul de naționalitate?

Cumcă noi în prezent nu facem o politică adevărată națională, este chiar așa de evident, ca și de trist. Se pare, că poporul nostru în urma acesta a degenerat într-o societate de câștig, ai carei acționari se nisuesc a esopera, conform lipșelor locale, s'eu un perceptorat regesc de dare, s'eu o cale ferată — se înțelege numai cu proprii bani — s'eu un post pentru un Sasu, care din mila lui Dumneșeu și după drept și dreptate îi și compete.

Cât de multă perde viața și nisuița sănătoasă națională, spiritul sășesc tradițional a burgesimeii conșcie de sine, cu un cuvânt totă idealismul, prin starea această anormală, când și numai încuviințarea guvernului, de a pute crea ceva cu banii proprii și fără subvenționarea lui, se esplică ca bunăvoință, și prin nisuițele anormale de a ne păstra cu totă prețului această bunăvoință fictivă, se vede de acolo, că deputații noștri nu s'au temut, de a propovădui urbi et orbi, că sunt gata a vota pentru atari proiecte de lege, cari chiar și lor li-se par îngrijitoare din punct de vedere național; că ei, purtătorii și ante-

luptătorii chemați a ideii naționale, voiesc să-și dea voturile pentru astfel de proiecte de lege, cari periclitează autonomia noastră bisericească, și cari, după părerea maghiară, sunt îndreptate în contra „naționalităților“, prin urmare și în contra existenței nostre naționale.

Și acest spirit de sfielă națională, această tendință de slăbiciune națională și politică oportunistă de sfărnar, nu lucră în mod stricacios numai în clasele mai sus ale poporului nostru, nu, de aici schimonosite în modul cel mai grășnic s'au aședat ca o rouă fainosă pe cele mai estinse părți ale poporului nostru.

Fia-care voiesc să dobândescă ceva pentru sine, și de aceea nu vră să bată la ochi în mod neplăcut prin manifestarea conșcinței sale naționale. Fala noastră națională, simțământul nostru național se clatină forțe tare. Ici auț deșă cuconița vorbind cu un domn maghiar unguresc — în contra regulor de bună tonă între domni și dame —, colo o mamă sășescă măritată după un maghiar crescându-și copilul în idiomul maghiar ca limbă natală!...

Indiferența această națională se lășese în mod grozav, și dacă încerc a o sbicui, ca pe un morbu național, și se răspunde bruscu: „eu nu politizesc“. Cătu de epidemic s'a lătit și lașitatea națională! Nu mai întrebă nime de poruncile conșcinței proprii, ci fia-care e fericit, că le-a sciricit și urmat pe cele ale fișpanului...

...Încă este timpul să ne întorcem, încă nu ni-e ertat se desperăm de viitorul nostru...! Să nu căutăm atăta pacea în afară, pe care și așa n'o aflăm, ci să stăruiim cu puteri unite, a ne susține ca un popor liber, mândru și conșciu de sine....

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1894.

Marti s'a deschis sesiunea generală a Academiei Române în prezența M. S. Regelui și a A. S. R. Principelui Ferdinand.

Primul obiect al ordinea zilei a fost citirea raportului secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1893-94, raportul din care credem interesant a estrage următoarele date:

Anul, care a urmat ultimei sesiuni generale a răpită Academiei pe veneratul ei președinte George Barișiu și pe doi membri onorari: Petru Câmpeanu (fost mult timp director al Academiei Mihailene din Iași) și Paul Bataillard, cunoscutul filoromân.

În cursul anului, Academia a ținut 42 ședințe, dintre cari 30 ordinare, 11 publice și 1 extra-ordinară. Aceste ședințe au fost ocupate cu lucrări curente privitoare la interesele private ale Academiei, cu pri-

mirea diferitelor donațiuni, cu cetirea unui însemnet număr de comunicări și de memorii științifice, cari au ocupat mai ales cele 11 ședințe publice.

Dintre comunicările mai importante făcute Academiei este o scrisore primită dela Academia regală de științe din Berlin, care arată marea însemnătate a cercetărilor archeologice pentru fixarea fruntarilor imperiului roman dela marea Nordică până la marea Neagră; arată rezultatele obținute în această direcțiune prin cercetările făcute în Germania și Austria; atrage atențiunea Academiei asupra explorărilor de același fel, începute în România de d-lu colegu Gr. G. Tocilescu, și stăruiesc, ca Academia să ia sub a sa protecțiune continuarea până la sfârșit a acestor explorări. D-lu Tocilescu, în ședința dela 10 Decemvre, a espus rezultatele cercetării sale despre *limes alutanus*, ér la 21 Ianuarie despre *limes danubianus*, și despre un nou val în Dobrogea. În urma acestor espuneri, Academia a intervenit pe lângă guvern, ca să se procure mijlocele necesare pentru continuarea și terminarea acestor prețioase cercetări. Adunarea deputaților a înscris în bugetul statului o sumă pentru acest scop.

Raportul amintesc apoi bucuria, ce a resimțit ôtera prin cășetoria A. S. R. principelui Ferdinand, moștenitorul Troului, membru onorari al Academiei, și dă espresiuile simțimintelor Academiei cu această ocaziune, precum și din incidentul binecuvântat al născerei Principelui Carol, odrasla multă dorită, care intrupăză consolidarea Dinastiei române.

Enumărând publicațiunile făcute de Academia, dintre cari cele mai importante sunt cercetările istorice ale lui Hurmuzaki, raportul trece la starea bibliotecii, la donațiuni, legate și fonduri.

Între donațiuni merită să relevăm și de astădată averea moștenită de d-lu Ion Calinderu, membru al Academiei, delarșopășii Ion și Elena Oteteșanu, și dăruită de d-sa Academiei, donațiune despre care am vorbit la timp pe larg.

În ce priveșce donațiunea Adamachi, procesul cu nepoșii donatorului își urmăză cursul s'eu normal.

Relativ la concursurile pentru premii, raportorul spune, că în această sesiune sunt a se acorda cinci premii, dintre cari două pentru opere publicate și trei pentru lucrări prezentate în manuscris, despre diferite subiecte puse la concurs.

SCRIRILE ZILEI.

-- 17 (29) Martie.

Causa română în Englitera Fôia engleză „Pall Mall Gazette“, publică într'unul din numerii din urmă, un articol scris de d-lu Dimitrie I. Ghica, în care autorul arată nemulțămirea Românilor din Transilvania și Ungaria. Cuprinsul acestui articol îl vom împărtași în numărul nostru de Duminecă.

Pentru esamenele de maturitate sunt în anul acesta numiți încă următorii reprezentanți ai guvernului: Nicolau Putnok, directorul gimn. superior de stat din Lugoș, pentru gimnaziile gr. cat. din Blășiu și Nășeud; și Ignacz Veress, directorul gimn. sup. de stat din Sibiu, pentru gimnaziului gr. cat. din Beiuș.

Din Bistrița i-se scrie lui „S. deutsch. Tagbl.“, că hotărîrea comisiunii administrative, prin care erau să cadă 14 învățatori bravi, ca jertfă epidemiei spirituale, ce grasază acum în Ungaria, amenință a se realiza. În adunarea comisiunii din 14 l. c. însă inspectorul reg. de școle a raportat, că hotărîrea aceea e nimicită. În totă casul, dice „S. deutsch. Tagbl.“, va fi bine să studiam mai de aprpe rescriptul ministerial în afacerea această, deorece acolo stă, că 1) pentru învățatorii, cari nu știu unguresc, să se înființeze curs de limba maghiară, și 2) în comunele acelea, în cari se află învățatori calificați înainte de 1892 și cari nu vorbesc limba maghiară, să se aplice învățatori suplenți,

cari știu unguresc și cari eventual vor fi subvenționați de stat. Acesta din nou este direct contra legii.

Arestat. „Kolozsvár“ anunță, că învățătorul român gr. or. St. Albu a fost pus în închisore preventivă — pe baza unei decisiuni a tribunalului din Tergul-Murșului — pentru laesa-majestate și agitațiune contra naționalității maghiare. Totodată s'a făcut pași la ministerul de instrucțiune, ca numitul învățător, să fi suspendat din post.

85.000 fl. note de stat false. Alături au fost deținuți în Udine trei comercianți bine văduți de acolo, frații Caligno și cumnatul lor Aika. S'a aflată adecă, că ei au fabricat și pus în circulațiune note de stat austriace de 50 fl. false. În caselle lor s'au descoperit 17 pachete cu note false în preț de 85.000 fl. Ei ășeră, că au aflat banii, se crede însă, că stau în legătură cu falsificatorii din Friaul, cari odată au fost improcesuați, însă au fost liberați din lipsa de dovezi.

Pământ pentru Kossuth. Se scrie din Monok, locul de născere al lui Kossuth, că reprezentanța comunală, punându-se în fruntea unei deputațiuni de țeran mai avuți, vor duce la Pesta atăta pământ din hotarul comunei Monok, câtă va fi de ajuns pentru a acoperi mormântul lui Kossuth.

Ocuparea scaunului metropolitan din Agram. O telegramă din Agram comunică, că scaunul metropolitan de acolo, care mai bine de trei ani este vacant, va fi câtă mai curând ocupat. Se asigură, că s'au luat măsuri serioase pentru numirea noului metropolitan croat.

Între Sêrbii, cum dice „Politik“, s'a pornit mare mișcare contra proiectului cășetoriei civile. Cele mai multe comunități bisericesci și-au trimis deja protestele la camera din Budapesta. Parochul din Semlin, Dimitrije Ruvarac, într'o adunare a făcut propunerea, să se trimită la Majestătea Sa o deputațiune monștră, constătoare din întreg episcopatul gr. orientat, un mare număr de preoți și din persoanele civile mai însemnate de naționalitate sêrbescă, cari se implore ajutorul Monarhului în contra pericolului, ce amenință biserica gr. or. din Ungaria prin reforma cășetoriei civile.

Sêrbătorea Kosciusko. Națiunea polonă a sêrbat Sâmbăta trecută, cu cea mai mare pietate, aniversarea de o sută de ani a numirii lui Kosciusko, ca dictator al Poloniei. În Cracovia s'a desvilit un monument provisor al eroului național și se află chiar în locul, unde Kosciusko a depus jurământul. Sêrbarea oficiosă se va ține în 31 l. c.

Ministeriul belgian. Din Bruxella se anunță, că regele a primit demisiunea lui Beernaert, precum și a ministrului de justiție Lejeune. Ceilalți miniștri își țin portofolile. Deputatul Desmet-Demayr fi numit ministru de finanțe, ér deputatul Begerem ministru de justiție. Ministrul de interne, de Burlet, va fi șeful cabinetului.

În Filipopol s'a ținut în 26 l. c. un mare meeting, la care au luat parte 5000 de persoane, și s'a discutat asupra școlor bulgare din Macedonia. S'a luat rezoluțiunea, ca să se facă la Pôrta pașii necesari pentru asigurarea acelora. — Din Constantinopol se telegrafiază, că guvernul din Petersburg a dat îndrumări ambasadorului rusesc de pe lângă Pôrta, să intervină în favorul școlor bulgare din Macedonia.

Regina Lilinokalani din Hawaii, a legat un contract cu un impresario american, pentru o cășetorie de prelegeri publice prin Statele unite. Regina Lilinokalani capătă pentru fia-care prelegere un onorari de 100 dolari, se obligă însă de a

— „D-ta Susano, doresc ca soțulu D-tale să te iubescă?“ întrebă el fiesându-o drept în ochi.

— „Fără îndoială... dacă e cu putință“, răspunde tînă fată și zimbi cu fața înroșită.

— „Se pôte“, continuă Charles cu vioiciune, „și n'ai pentru această să dic, decât un singur cuvânt.“

— „Și ce fel de cuvânt e acela vere?“ îngână Susana incurcată.

— „Că te învoesc să fi soția mea!“ răspunde junele profesionist.

Și după ce observă el surprinderea și încurătura verișorei sale, continuă cu o îndrăgire delicată:

— „O nu te speria, Susano... De multă deja voiam să-ți facă această întrebare și am întârziat numai dintr'o cașă, pe care unchiul o cunoșce — d'or veș, acum mi-a scăpat fără voiă. Și acum, Susano, fi sinceră, ca mine, nu-mi ascunde ceea ce simțesc. Unchiul e de față, el ne aude și ne va certa, dacă nu vom fi sinceri.“

Intr'aceea junele se apropiase de vara sa și o strinse cu căldură de mână. Vocea

lui tremura și ochii lui erau umeși de lacrimi. Susana rămase pe loc tremurând de bucurie, cu capul plecat, în vreme ce bătrânul soldat se uita la ei cu un zimbet pe jumătate mișcat, pe jumătate ironic.

În urmă el luă pe tînă fată, o împinse înainte și dișe cu veselie:

— „Vorbesce acum tu, prefăcuto ce ești!“

— „Susano, un cuvânt, numai un singur cuvânt, te rog!“ o implora Charles, care încă totă o mai ținea strinsă de mână. „Voiesc să mă iai de bărbat?“

C'ună da d'abea înțeles Susana își plecă capul pe pieptul junelui bărbat.

— „Ei, d'or multă a mai durat!“ strigă Vincent bătându-și genunchiul cu palma, „până ce v'at înțeles... mâine încoce... așa!... și acum îmbrășiți-mă. Astășeră v'lasă singuri, ca să v' puteți esplica, — mâne însă vom vorbi despre treburi.“

(Va urma.)

îmbrăca cu ocaziunea acelora mantaua de încoronare și corôna regală.

— o —

Deputați tâlhari. Din Grecia i-se anunță lui „Corr. de l'Est“, că țilele trecute au fost deținute doi deputați: „domnii“ Hadjigakis și Ghianoussis, deoarece s'a constatat, că ei steteau în fruntea a două bände de tâlhari, din partea cărora a avut multă de suferință poporația din Grecia. — Frumôse stări!

— o —

Teatru în Brașov. De sêră se va da opera în 4 acte „Martha“ de Flotow.

— o —

2. *Ună lecă pentru popor.* Ca atare se pôte, recomanda MOLL'S Franzbrantwein și sare care întrebuițate regulat vindecă durerile de încheiături și răscol. Prețul unei sticle 90 kr. Se pôte căpeta ținic prin poștă dela farmacistul A. Moll, liberantul curții din Viena Tuchlauben 9. In depourile din provincia se se cêră espresu preparatele lui Moll, prevădute cu marca de contravenție.

Viriliștii români din comitatul Huniădórei.

Numărul membrilor viriliști în reprezentanța comitatului Huniădórei, pe anul 1894, este în total de 255, dintre cari celă dintăiu plătesce dare 2556 fl. 19 cr., êr celă din urmă 137 fl. 80 cr. Lista viriliștilor români este următorea:

1) Antoniu Mureșianu, propriet. (cu 720 fl. 41 cr. dare), 2) Dr. Iónu Mihai, adv. (708 fl. 87 cr.) 3) Iónu Mihai, proprietar (693 fl. 29 cr.) 4) Iónu Mihai sen., rēposat, (410 fl. 40 cr.) 5) Bucur Popovicu comerc. (în limba oficială numele Bucur e tradusă Vidor.) (352 fl. 12 cr.) 6) Petru Șierbanu, proprietar, (339 fl. 10 cr.) 7) Iónu Dima, întreprindēt. (307 fl. 35 cr.) 8) Nicolae Vladu, farmacist, (304 fl. 96 cr.) 9) George Barđoși, proprietar, (290 fl. 20 cr.) 10) Iosif Petrovicu, comerc. (289 fl. 56 cr.) 11) Dr. Avramu Tincu, adv. (270 fl. 87 cr.) 12) Ștefan Șielariu, comerc. (263 fl. 97 cr.) 13) George Bogdanu, preot, (244 fl. 76 cr.) 14) Ștefan Albu, profes. (234 fl. 12 cr.) 15) Franciscu Hossu Longinu, adv. (233 fl. 88 cr.) 16) Simionu Corvinu, croitor, (221 fl. 47 cr.) 17) Iónu Russu, medic, (214 fl.) 18) Dr. Lazaru Petco, avocat, (190 fl. 84 cr.) 19) George Moldovanu, not. cerc. (188 fl. 89 cr.) 20) Nicolae Obedeu, prop. (188 fl. 68 cr.) 21) George Nicoră, preot, (179 fl. 49 cr.) 22) Iónu Boteanu, preot, (178 fl. 70 cr.) 23) Nicolae Barabanțiu, propriet. (173 fl. 68 cr.) 24) Petru Popovicu prot. (169 fl. 80 cr.) 25) Todoru Manasiu, preot, (168 fl. 78 cr.) 26) Alesiu Olariu, avocat, (168 fl. 1 cr.) 27) Avironu Balomiri, propr. (163 fl. 84 cr.) 28) Nicolae Andrei propr. (161 fl. 71 cr.) 30) Aronu Feieru, propr. (160 fl. 17 cr.) 29) Nicolae Dima, ospēt. (156 fl. 38 cr.) 31) Iónu Baciu comerc. (155 fl. 15 cr.) 32) Nicolae Furduiu, arend. (141 fl. 28 cr.)

Biserica catolică nu vrê sê jălêscă.

La doliul general al „națiunei“, serica catolică nu vrê sê ia parte. Acêsta te scirea cea mai nouă, care turbură în esență pe „patrioți“.

S'a întemplată adecă, că secretarul școlii Budapesta, Haberhauer, în numele școlii și alți comitetului însărcinat cu aranjarea înmormântării lui Kossuth, a adrețat episcopului Cselka Nándor, actualul locțiitor de metropolit din Budapesta, o scrisorê, în care cere, ca clerul și bisericile catolice, sê ia și ele parte la „doliul național“.

La acêsta locțiitorul de metropolit Cselka a rēspuns, că-i pare rēu, dêr nu pôte satisface cererei. Dogmele bisericii catolice prescriu, că numai catolicii pot să împărțășii de rituale bisericii catolice; astfel manifestarea prin semne esterne a doliului acestei biserici, numai pentru fiul bisericii catolice se pôte face. Excepțiune față de fiul altor confesiuni se pôte face numai în casul, când se află alți preoți, cari sê sêvrșescă ceremoniile înmormântării. De-ore-ce însă aici nu subversăză acêstu casu, biserica catolică nu pôte lua parte la doliul lui Kossuth.

Episcopul Cselka declară la finea scrisorei sale, că prin acêsta clerul catolic nu vrê sê demonstreze în contra doliului „național“, ba în interiorul sêu „cu deplină durere ia și elă parte la grêua lovitură“. Mai adauge apoi, că „se crede în activitatea aranjatorilor și speră, că acêsta atitudine a bisericii catolice, nu va da privilegiu la nici un fel de demonstrațiune.“

Că ce hotărîre va lua comitetul însărcinat cu aranjarea înmormântării în privința acêstu rēspuns, încă nu se scie.

Fôia clericală catolică „Magyar Allam“, vorbindu despre acêstu casu, observă între altele, că situațiunea clerului catolic din Budapesta este câtă se pôte de critică. Locțiitorul de metropolit Cselka a cerut instrucțiunî dela Strigoniu, pe cari primarele s'a și grăbită a i-le da. În sensul acêstoru instrucțiuni, cari au fost împărțășite întregului cleru catolic, *semnele esterne de doliu, tragerea clopotelor și oficiarea de parastase pentru odihna sufletului lui Kossuth, este interzisă.* Biserica catolică, adauge „Magy. Allam“, nu cunoșce titlu de „patriot“, ea are numai credincioși, și pentru cei ce nu sunt credincioși sêi, se rógă, ce e dreptu, dêr numai în Vinerea mare, precum s'a rugat și acum.

Rușii în Asia.

În 16 l. c. s'au împlinit 10 ani, de când Merv a trecut în posesiunea Rusiei. Amintind despre acêstu faptu țiarul rusesc „Svet“ ȳice:

A fost un pasu estra-ordinar și forțe însemnat, pe care statul rusesc l'a făcut în Asia de mijlocu, și acêsta a fost primul avantaju alu cursului, care l'a apucat guvernul lui Alexandru III.

Din momentul acela, înaintăm atăt de rapid în Asia, încăt abia putem prețui avantajile, ce ni se nascu de acolo. Numai înainte cu 15 ani, la Merv nu era nici pomenire sê ajungî, și numai un singur europen, Vambery, a avut curajul se trăsescă acolo ca dervișu. Caracterul și curajul rusesc însu a lucrat, ca Merv sê fiă degrabă ocupat și astfel a cădutu masca secretă de pe acêsta țeră, și civilizațiunea rusescă a început a prinde rădăcină, ceea ce mai înainte se credea de imposibilu.

Acum primim la Merv, ca la o parte nedespărțibilă a imperiului rusesc. Teritoriul câștigat prin oasa Merv s'a mai mărit acum cu 143,262 verste și cu 2960 mile pătrate anectate la guvernamentulu din dosul lacului Caspicu, constatătoare din diferite ținuturi tauschenskice, jolatanckice și serachskice. Cucerirea acêstei bucăți de țeră, n'a costat pe guvernul rusesc nici o rublă, și ocuparea Mervului și a Iolatanskului s're pentru Rusia o mare însemnatate politică. Prin acêsta este apărata granița imperiului spre sudu, de către provincia Heratt, și spre ostu de către Turkestanul afganistanu.

Anectarea Mervului s'a întemplat în modu curajos, în grabă și cu energiă, și va lăsa după sine reminiscențe luminoșe.

NECROLOGŪ. Constanța de Pușcariu născ. Circa, după unu morbū îndelungat a rēposat în Domnulu, în anul alu 62-lea alu etăței și alu 43-lea alu fericiței sale căsătorii, împărțășită fiindu cu sfintele taine. Despre acêsta durerôsă pierdere înconșciințeză adencu intristata familiă pe tôte rudeniile, pe toți amicii și cunoscuții. Înmormântarea se va face Vineri în 18 (30) Martie la 12 ore din ȳi.

Fiă-i țerina ușoră și memoria eternă. Branu (Törösvár), în 16 (28) Martie 1894.

Ioan Cav. de Pușcariu jude curial în pens. ca soț; *Ioan*, ingineriu în București; *Iuliu*, judecător în Budapesta; *Emil*, profesor de medicină în Iași; *Iuniu*, Vice-Consul în Tangeru (Maroco), ca fiu. *Didia* născ. *Diamantescu*, *Ecaterina* născ. *Petza*, *Veturia* născ. *Eremmia*, ca nuroi; *Ionel*, *Maria*, *Didina*, *Victor* și *Elena*, *Iuliu* și *Zeno*, *Margareta*, ca nepoți.

ULTIME SCIRI.

Turin, 28 Martie. Aș s'a făcut aici serviciu funebru în biserica protestantă pentru Kossuth. Publicu asistentu imensu. Predica a ținut-o preotul reformatu maghiaru Iosif Veress, după elă a vorbit preotul protestant Savoy. Din biserică cadavrul rēposatului a fost dus la gară, pentru a fi transportat la Budapesta. La despărțire, în numele sindicatului orașului, a vorbit senatorul Vali. Lui în rēspunse *Márkus*, care exprimă, în limba francesă, mulțămire orașului Turin pentru ospitalitatea ce-a dat-o rēposatului. Deputatul *Helfy* încă ținut o vorbire de mulțămire în limba italiană. În numele partidei liberale a vorbit deputatul *Szentivanyi* Arpad, după care *Bartok* Lajos a recitat o odă a sa, dedicată memoriei lui Kossuth. Vorbi apoi în numele partidei independente, Nicolau *Bartha*, preamărind faptele, suferințele și activitatea lui Kossuth. După serviciul funebru, deputații maghiari au mers la mormintele lui Victor Emanuel, Garibaldi și Cavour, unde au depus o corônă în numele națiunei maghiare. Cosciugul a fost așezat într'unu vagonu, cu inscripția „*feretro*“ și cu o cruce albă.

Budapesta, 28 Martie. Ministrul de comerci Lukats, a dat ordinu tuturor funcționarilor din resortul sêu, sê nu participe la înmormântarea lui Kossuth, nici ca funcționari, nici ca persoane private. — Asemenea ordinu a dat ministrul Szilágyi către funcționarii dela justiția și comandantul de corp *Lobkovitz*, către oficerii pensionați și din rezervă, cărora le este oprit strict a se presenta în uniformă la înmormântarea lui Kossuth.

Procesul de presă alu „Tribunei“.

(Telegramă part. a „Gazetei Trans.“)

Clușiu, 29 Martie. Procesul „Tribunei“, intentat pentru publicarea poesiei „*Mihai Vitezulu*“, apărută în Nr. 191 dela 28 Augustu a. tr., s'a pertractat astăzi înaintea curții cu jurați din Clușiu, *Baltesu a fost condamnat la 4 luni închisore, Popa-Necsa la 200 fl. amendă; restituirea șpeseilor de procesu în sumă de 24 fl. 30 cr., subtragerea a 300 fl. din cauțiunea „Tribunei“ și publicarea sentinței în limba ungarêscă.* Apărătorul Dr. Ilea insinuă nulitate.

Literatură.

A apărut alu 5-lea volumu din „*Documente privitoare la istoria Românilor, 1531—1552*“, culese, adnotate și publicate de *Nic. Densușianu*. Acêstu volumu face parte din seria publicațiilor Hurmuzaki, și este numerotat Vol. II. Partea 4. Documentele cuprinse în acêstu volumu se referă la evenimentele principale istorice petrecute în tôte țerile românesce în epoca dela 1531—1552. Pe lângă interesul lor generalu pentru istoria română, documentele acêste au o deosebită importanță pentru istoria de stat a Transilvaniei. Anume, aici ni-se înfățișeză primii pași, ce-i face Casa austriacă, ca sê supună dominațiunii sale Transilvania, care rămăsese independentă, după desființarea Ungariei, la anul 1526. Chiar și istoria lui Mihai Vitezulu în Transilvania și politica lui față de împăratul Germaniei de-o parte, și Sultanul turcescu de altă parte, nu se vor pute de locu înțelege, fără documentele din epoca dela 1531—1552.

Din escelenta revistă „*Vatra*“, ce apare de 2 ori pe lună, în editura *Librăriei Școlilor C. Sfetea* din București (în fața grădinei Sf. Gheorghe), a apărut Nr. 6 cu următorul cuprins: „*Lupta vieții*“ (Gazel) de George Coșbuc; „*Stratură în poesia noastră poporană*“, de Virgil Onițiu;

„*Negru-Vodă*“, de Em. Grigoriu; „*Când a fost sê plec*“, de George Murnu; „*Procrisulu*“ (Scene și tablouri), de St. Basarabeanu; „*Geniu și Mizerie*“, de V. D. Păun; „*Mărgăritare alese*“, (Reforma, ca lege fatală), de I. L. Caragiale; „*Mara*“, de I. Slavici; „*Rēsbunare*“, de Carmen Sylva. Felu de felu. *Ilustrațiune*: Veste bună. Primă-vară. Adio. Afumat. Vorbe dulci. Piramidele lui Cleops. Morga din București, — tôte executate cu deosebitu gustu și artă. Abonamentulu pentru Austro-Ungaria 12 fl. pe anu.

Ajutoru pentru școlile din Blașiu.

(Fine)

Ioan Laslo, protop. Clușului a colectat: 1) Din Berind pe l. Nr. 344 dela: Samoil Popu, preot 1 fl., Dela comuna biserice 2 fl., 2) Din Șomtelecu cu l. Nr. 357 dela: Basiliu Popu, preot 1 fl., 3) Din Topa deșartă pe lista Nr. 363 dela: I. Podoba, preot 2 fl., I. Laria, inv. 50 cr. 4) Din Arghireșu pe l. Nr. 339 dela: George Chicinasu, inv. 1 fl. Alți cu cr. Totalu 5 fl. 70 cr. 5) Din Stana dela: bis. gr. cat. 5 fl.

Dr. I. Radu, prof. în Bradu, a colectat pe l. Nr. 81/a dela: St. Albu, prof. 2 fl., Estira Francu 2 fl., P. Todoranu, preot 1 fl., Romulu Zurca 1 fl., George Barđoș 2 fl., S. Bacilă, preot 1 fl., Lazaru Perianu, propr. 2 fl., N. Popu, capel. gr. or. 2 fl.; Albert Schuster, I. I. Cosma, preot gr. or., Nic. Păcurariu propr., Av. Popa, I. Lupașu, Nic. Măteasu, D. Ambrus, P. Mihaiu, Dionis. Măteasu, Costinu, prof., Dr. I. Radu, prof., Toma Oțalu și I. Stancu câte 1 fl. Alți cu cr. Totalu 32 fl.

Ioan Moldovanu, prot. Căței a colectat: 1) Din Cățina pe l. Nr. 295 dela: I. Moldovanu 20 fl. Alți cu cr. Totalu 29 fl. 95 cr. 2) Din Petea pe l. Nr. 296 dela: T. Bogățanu, preot 1 fl., I. Rusu, docente 50 cr., Pruncu din școlă 50 cr., 3) Din ȳășoru pe lista Nr. 298: Dela popor 4 fl. 90 cr., 4) Din ȳagul mare pe lista Nr. 299 dela: I. Chiciudeanu cooper. 3 fl., Merza Lucaci dereg. 1 fl., Suci Simonu, propriet. 2 fl., Popu I. 1 fl., Roșca M. 1 fl., Comuna 5 fl. 55 cr., Lăzăreanu D. 1 fl., Rasca I. 1 fl., Fekete T. 2 fl. Riceanu M. 20 cr., Trifu G. 1 fl. Totalu 18 fl. 75 cr. 5) Din Sămbotecu pe lista Nr. 300 dela: Simboanu Pompeiu, Gecanu Iuliu, Colobotu Gavrilă câte 1 fl. Leoca V. 50 cr., Ioan Bozacu 5 fl., Mai mulți poporen 3 fl. 50 cr., Ioan Germanu 10 fl. Totalu 22 fl.

DIVERSE.

Din biblioteca lui Napoleon I. În Londra s'a licitat, țilele trecute, la anti-quarul Potsedy, o colecțiune de cărți din biblioteca, care a folosit-o Napoleon I pe insula St. Elena. Acêsta colecțiune a trecut, după mörtea lui Napoleon I, în posesiunea fratelui sêu regelui Jerome, care a dăruit-o amicului sêu, baronul Stolling. Vêduva acêstui a testat colecțiunea fiicei sale adoptive, Malvina Fischer, care apoi a vëndut cărțile prin licitare. Intre acêste cărți se află și o epistolă de mare valore a regelui Jerome.

Lecțiile unui șah. Colonelul Colombr, ofițeru italianu atașat pe lângă șahu Persiei, istorisese următorele: Elu vêdu într'o țî pe tinerulu fiu alu șahului, în etate de 4 ani abia, care înarmat cu unu micu briceagu tăia și chinuia o sêrmană prepeșită, căreia se căsnea sê-i tae capulu. La fâ-care tăetură, pe care o făcea miculu prințu, curtesanii, cari ilu înconjurau, esclamau: Barihialli (Bravo!) și băteau din palme. Guvernatorulu imperialu, care slujese și ca profesor alu micului șahu, dirigia acêsta crudă petrecere. Colombari nu putu sê se oprêscă de a nu face observații acelu singularu profesor și îi atrase atenția, că acea distracțiune putea sê desvôlte într'o inimă tineră, ca a prințului, nisce sentimente neumane, și de aceea, mai târziu, acelu prințu se pôte transforma într'unu șahu tiranu, dela care va avê sê suferi multu poporul. — Nu vê pricepu — rēspunse profesorulu. — Eu țiu tocmai, că Alțeta Sa, care va trebui sê domnescă într'o țî, sê se obișnuescă cu vederea sângelui.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactoru responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Martie 1894.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur, Renta de corone) and Price.

Cursul pieței Brașov.

Din 29 Martie 1894.

Table with 4 columns: Item (e.g., Banote rom., Argint român), Price, and other details.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) in contra Neputinței, Vindecarea anemicilor, a Sleitilor, etc. INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI

Administrația ELIXIRULUI GODINEAU în PARIS, 7, r. Saint-Lazare. BROSURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE. Se găsește ELIXIRUL GODINEAU în BUCUREȘTI, la Ilie LAMFIRESCU, droghist; la JASI, la D.D. Frați KONYA, farmaciașii.

la Galați: STALSKI, farmacist, la Ploiești: la D-nii J. & T. CHRISTESCU, droghiști; la Roman: la D. J. WERNER, farmacist; la Tulcea, farmacia la „MINERVA.”

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiță este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leac durabil al Praturilor-Seidlitz de A. Moll in contra greutăților celor mai cerbicioși la stomach și pantece, in contra cărceilor și a crelei la stomach, constipațiunii cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemoroidelor și a celor mai diferite bôle femesești a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutii originale sigilate 1 fl. v. a. Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabil numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este forte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin trăs (frotat) alină durerile de gîndină și reumatism și a altor urmări de răcoala. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebunțarea gîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură această apă de gură conservarea sănătoasă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisorul al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provincia se efectuează gîlnic prin rambursă postală.

La deposite se se cere anumită preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Fr. Kellamen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoju, J. L. & A. Hesshaimer, Teusch & Tartler, Fritz Geisberger. 404-2.

AVISU!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și renoi ori și când dela 1-ua și 15 a fie-carei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta in deosebi, când voiescă ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiască a scrie adresa lămurită și se arate și posta ultimă. Administraț. „Gaz. Trans.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Oct. 1893.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (e.g., Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Teiuș-Arad) and train times.

Nota: Numera încaștrați cu linii grôse însemnăză orele de noapte.